

Τα Όρη της Ελλάδας

Όρος / Βουνό	Πληροφορίες	Ύψος	Σειρά
Άγραφα Όρη	Εξαιρετικά ορεινή, δασώδης και δύσβατη περιοχή της Στερεάς Ελλάδας, που περιλαμβάνει τμήματα της βόρειας Ευρυτανίας και του νομού Καρδίτσας. Υψηλότερες κορυφές της είναι η Καράβα (2.145 μέτρα) και ο Άγιος Ηλίας. Το ανάγλυφο της περιοχής και η μαχητικότητα των ορεισίβιων κατοίκων τους, επέτρεψαν στα Άγραφα να διατηρήσουν αρκετά προνόμια και μεγάλη ανεξαρτησία κατά τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας. Η ανεξαρτησία αυτή αμφισβητήθηκε μόνον από τον δραστήριο Αλή Πασά των Ιωαννίνων, οι προσπάθειές του οποίου όμως να την περιορίσει τελικά απέτυχαν. Κατά την Επανάσταση του 1821 τα Άγραφα πρόσφεραν σημαντικές υπηρεσίες και μεγάλα ονόματα οπλαρχηγών στον Αγώνα.	2145	23
Αθαμανικά Όρη (ή Τζουμέρκα)	Μεγάλου ύψους (2.469 μέτρα) και όγκου οροσειρά μεταξύ Ηπείρου και Θεσσαλίας, στα σύνορα των νομών Ιωαννίνων, Άρτας και Τρικάλων. Βόρεια συνδέεται με τον Λάκμο.	2469	7
Αίνος	Το πιο σημαντικό βουνό της Κεφαλονιάς και των Επτανήσων, με υψηλότερη κορυφή τον Μέγα Σωρό (1.628 μέτρα). Είναι δύσβατο και ορισμένες περιοχές του καλύπτονται από πυκνό, σκοτεινό δάσος, ενδημικού είδους έλατου, που ονομάζεται <i>Abies cephalonica</i> . Το ξύλο των δέντρων αυτών ήταν πολύτιμο για τη ναυτιλία και προσήλκυσε το ενδιαφέρον των ναυτικών λαών που κατέκτησαν την Κεφαλονιά. Το σκοτεινό χρώμα του δάσους έκανε τους Ενετούς να δώσουν στον Αίνο το όνομα Monte Nero, δηλαδή Μαύρο Βουνό και για τον ίδιο λόγο ορισμένοι αρχαίοι συγγραφείς ονόμαζαν την Κεφαλονιά Μέλαινα (μαύρη).	1628	48
Ακαρνανικά Όρη (ή Ακαρνανικές Άλπεις ή Όρη του Ξηρόμερου).	Μέτριου ύψους οροσειρά (1.589 μέτρα) της δυτικής Ακαρνανίας, απέναντι από τη νήσο Λευκάδα.	1589	52
Αντιχάσια Όρη	Μέτριου ύψους οροσειρά (1.416 μέτρα) της βόρειας Θεσσαλίας, που αναπτύσσεται νότια της οροσειράς των Καμβουνίων. Στις δυτικές προεκτάσεις τους, βορειοανατολικά της Καλαμπάκας, βρίσκονται οι βράχοι των Μετεώρων.	1416	57
Αράκυνθος	(ή Ζυγός). Όρος της Στερεάς Ελλάδας, νότια της λίμνης Τριχωνίδας με μέγιστο ύψος 924 μέτρα. Αναπτύσσεται μεταξύ των ποταμών Αχελώου και Εύηνου. Οι νότιες πλευρές του είναι βραχώδεις και γυμνές, ενώ αντίθετα οι βόρειες πλούσιες σε βλάστηση.	924	86
Αραχναίο	Όρος της Αργολίδας με δύο κύριες κορυφές, μέγιστου ύψους 1.199 μέτρων που βρίσκεται μεταξύ της Επιδάουρου και του αργολικού κάμπου. Στην κορυφή του, κατά την παράδοση, άναψε η φωτιά που έδινε το σήμα της άλωσης της Τροίας.	1199	70
Αροάνια Όρη (ή Χελμός).	Υψηλό ορεινό σύστημα της Πελοποννήσου (2.341 μέτρα) με έντονο ανάγλυφο και βαθιές χαράδρες. Οι κορυφές του διατηρούν χιόνι επί πολλούς μήνες το χρόνο και τροφοδοτούν αρκετούς ποταμούς μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται ο παραπόταμος του Αλφειού Λάδωνας.	2341	14
Αρτεμίσιο	Ένα από τα όρη που περιβάλλουν από τα ανατολικά το οροπέδιο της Τρίπολης στην Πελοπόννησο (1.648 μέτρα). Στην αρχαιότητα επί του Αρτεμισίου υπήρχε ναός της Αρτέμιδας.	1648	46
Άσκιο	Όρος της Μακεδονίας με γενική κατεύθυνση άξονα ΒΔ-ΝΑ (2.111 μέτρα). Δυτικά του Άσκιου ρέει ο Αλιάκμονας και ανατολικά απλώνεται το οροπέδιο της Κοζάνης.	2111	26
Αστερούσια (ή Κόφινας).	Μέτριου ύψους (1.231 μέτρα) όρος της νότιας Κρήτης, που αναπτύσσεται παράλληλα προς τις ακτές του Λιβυκού Πελάγους.	1231	65
Αττάβυρος	Ο υψηλότερος ορεινός όγκος της Ρόδου (1.215 μέτρα). Στην κορυφή του κατά τη αρχαιότητα υπήρχε ναός του Δία.	1215	67

Βαρδούσια Όρη	(Βαρδούσια = βουνό ή Ανεμιστός). Υψηλός ορεινός όγκος της Στερεάς Ελλάδας (2.437 μέτρα), τμήμα του ευρύτερου ορεινού συγκροτήματος της νότιας Πίνδου. Χωρίζεται από Ν προς Β σε τρεις επί μέρους όγκους, το Νεραϊδοάλωνο, την Αλογορράχη και το Ψηλό. Συνδέεται με τον Τυμφρηστό μέσω του όρους Οξιιά.	2437	11
Βαρνούς	Ορεινός όγκος της δυτικής Μακεδονίας με μέγιστο ύψος 2.177 μέτρα μεταξύ Ελλάδας και Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας. Στην Ελλάδα ανήκουν οι νότιες πλευρές του.	2177	20
Βέρμιο	Ορεινός όγκος με γενική κατεύθυνση άξονα Β-Ν, μέγιστου ύψους 2.052 μέτρων, που κλείνει από τα δυτικά τη μεγάλη πεδιάδα Θεσσαλονίκης-Γιαννιτών. Με τον βορειότερο Βόρα συνδέεται με αυχένα ύψους 540 μέτρων, ενώ από τα νοτιότερα Πιέρια χωρίζεται από τη βαθιά κοιλάδα του Αλιάκμονα. Χαρακτηρίζεται από τον υδάτινο πλούτο του, στον οποίο οφείλονται οι καταρράκτες της Έδεσσας.	2052	27
Βέρνο (ή Βίτσι)	Ορεινός όγκος μέγιστου ύψους 2.128 μέτρων μεταξύ Καστοριάς και Φλώρινας. Βόρεια συνδέεται με τον Βαρνούντα και νότια με το Άσκιο.	2128	24
Βερτίσκο	Μέτριου ύψους όρος της Μακεδονίας (1.103 μέτρα) βόρεια των λιμνών Λαγκαδά και Βόλβης.	1103	77
Βόρας (ή Καϊμακτσαλάν)	(Καϊμακτσαλάν από την ονομασία της υψηλότερης κορυφής του). Ορεινός όγκος μέγιστου ύψους 2.524 μέτρων στα σύνορα Ελλάδας και Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας. Νότια συνδέεται με το Βέρμιο και ανατολικά με το Πάικο όρος.	2524	3
Βούρινος	Ορεινός όγκος νοτιοδυτικά της Κοζάνης (1.621 μέτρα) στη διαμόρφωση του οροπεδίου της οποίας συμμετέχει. Μεταξύ Βούρινου και Καμβούνιων ρέει ο Αλιάκμονας.	1621	49
Βραχίονας	Το υψηλότερο όρος της Ζακύνθου (758 μέτρα).	758	89
Γεράνεια Όρη	Ορεινός όγκος μέγιστου ύψους 1.351 μέτρων μεταξύ Αττικής και Κορινθίας. Είναι βραχώδες, απόκρημνο και ουσιαστικά γυμνό από βλάστηση βουνό, που κατεβαίνει απότομα προς τον Σαρωνικό, σχηματίζοντας τις λεγόμενες Σκιρωνίδες Πέτρες.	1351	64
Γκιώνα	Ορεινός όγκος μεγάλου ύψους (2.512 μέτρα) της Στερεάς Ελλάδας, η Ασέληνος των αρχαίων Ελλήνων. Ορισμένα τμήματά της ονομάζονται Έλατος επειδή καλύπτονται από δάση ελάτου.	2512	5
Γράμμος	Ορεινός όγκος της Βόρειας Πίνδου στα ελληνοαλβανικά σύνορα μέγιστου ύψους 2.520 μέτρων.	2520	4
Δίκη (ή Λασιθιώτικα βουνά)	Ορεινός όγκος της ανατολικής Κρήτης, μέγιστου ύψους 2.148 μέτρων στην κορυφή Αφέντης Χριστός. Η Δίκη δεν είναι ένα μεμονωμένο όρος αλλά πολύπλοκο σύστημα κορυφών και οροπεδίων που εκτείνονται από το Κρητικό έως και το Λιβυκό Πέλαγος και επικοινωνούν μεταξύ τους με συχνά δύσβατους πόρους.	2148	22
Δίρφυς	Ορεινός όγκος της Εύβοιας προς τις ακτές του Αιγαίου Πελάγους. Μέγιστο ύψος 1.743 μέτρα. Το συγκρότημα χαρακτηρίζεται από πλούσια δασική βλάστηση και συνδέεται νότια με το όρος Όλυμπος και δυτικά με το όρος Κανδήλι. Μεταξύ Κανδηλίου και Δίρφυς περνά ο δρόμος από τη Χαλκίδα προς τη βόρεια Εύβοια.	1743	42
Δύσωρο Όρος (ή Κρούσια)	Οροσειρά της Μακεδονίας βορειανατολικά του Κιλκίς με μέγιστο ύψος 1.173 μέτρα. Βόρεια συνδέεται με το όρος Κερκίνη (τριεθνές) και νότια με τον Βερτίσκο. Ανατολικά του Δύσωρου απλώνεται η πεδιάδα που διαρρέει το τελευταίο τμήμα του Στρυμόνα.	1173	72
Ελικώνας	Πολύπλοκο ορεινό σύστημα της νοτιοδυτικής Βοιωτίας, που αναπτύσσεται νότια της Λιβαδιάς, παράλληλα προς τις ακτές του Κορινθιακού Κόλπου (μέγιστο ύψος 1.748 μέτρα στην κορυφή Παλιοβούνα). Ο Ελικώνας, που θεωρήθηκε από τους αρχαίους Έλληνες κατοικία των Μουσών, διατηρεί, παρά τις σύγχρονες καταστροφές, ίχνη της παλαιάς φυσικής ομορφιάς του.	1748	41

Ερύμανθος (ή Ωλονός)	Πολύπλοκο και ογκώδες ορεινό συγκρότημα της Πελοποννήσου στα σύνορα των νομών Αχαΐας, Ηλείας και Αρκαδίας (μέγιστο ύψος 2.224 μέτρα). Παραρτήματα του Ερύμανθου είναι το όρος Σκόλλης και το οροπέδιο Φολόη.	2224	18
Ίδη (ή Ψηλορείτης)	Στο κέντρο της Κρήτης βρίσκεται η οροσειρά Ίδη ή Ψηλορείτης με την ψηλότερη κορυφή του νησιού, την Ίδη, στα 2.456 μέτρα πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας. Στην κορυφή αυτή μπορείτε να φτάσετε από τις Καμάρες σε έξι με επτά ώρες. Υπάρχει ωστόσο ένα αρκετά πιο εύκολο μονοπάτι από το Οροπέδιο Νίδα.	2456	9
Καλιακούδα	Ορεινός όγκος της Στερεάς Ελλάδας νότια του Καρπενησίου. Από το Παναιτωλικό όρος χωρίζεται με τη βαθιά κοιλάδα του Κρικελλοπόταμου.		
Καλλίδρομο	Μέτριου ύψους (1.372 μέτρα) ορεινός όγκος της Στερεάς Ελλάδας, ανατολικά της Οίτης. Μαζί με την Κνημίδα και το Χλωμό όρος σχηματίζει την παράταξη των εξάρσεων του εδάφους που αναγκάζουν την Εθνική οδό Αθήνας-Θεσσαλονίκης να ακολουθήσει παράκτια διαδρομή. Η πεδινή έκταση μεταξύ Καλλίδρομου και Μαλιακού Κόλπου είναι οι λεγόμενες Θερμοπούλες, που σήμερα, λόγω των ποτάμιων προσχώσεων, έχουν πλάτος 10 περίπου χιλιομέτρων.	1372	63
Καμβούνια Όρη	Πολύπλοκος ορεινός όγκος, που ανήκει στο ορεινό σύστημα το οποίο χωρίζει τη Θεσσαλία από τη νότια Μακεδονία. Συνδέονται με τον Όλυμπο μέσω του Τίταρου και με την Πίνδο μέσω των Χασιών. Βόρεια της οροσειράς ρέει ο Αλιάκμονας και νότια ο Τιταρήσιος. Μεταξύ Καμβούνιων και Αντιχασίων περνά ο δρόμος Ελασσόνας, Δεσκάτης, Γρεβενών. Μέγιστο ύψος 1.615 μέτρα.	1615	50
Κέδρος (ή Κέντρος)	Ορεινός όγκος της Κρήτης, παράρτημα του Ψηλορείτη, από τον οποίο χωρίζεται με την κοιλάδα Αμαρίου. Είναι γνωστός για τις πολλές πηγές του. Μέγιστο ύψος 1.777 μέτρα.	1177	71
Κερδύλιο	Μικρού ύψους όρος της Μακεδονίας, ΒΑ της Βόλβης, μεταξύ Βερτίσκου και Παγγαίου.		
Κερκίνη Όρος (ή Μπέλες)	Οροσειρά της Μακεδονίας στα σύνορα της Ελλάδας με την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας και τη Βουλγαρία, με μέγιστο ύψος 2.031 μέτρα, μήκος 70 περίπου χιλιόμετρα και πλάτος 10-15 χιλιόμετρα.	2031	28
Κιθαιρώνας	Ορεινός όγκος μέγιστου ύψους 1.409 μέτρων στα δυτικά σύνορα Αττικής και Βοιωτίας. Το κύριο τμήμα του, μήκους 32 χιλιομέτρων, συνδέεται ανατολικά με την Πάρνηθα μέσω του οροπεδίου Σκούρτας και νότια με τον Πατέρα. Κατά τη μυθολογία, την ονομασία του οφείλει στον Κιθαιρώνα, μυθικό βασιλιά των Πλαταιών που μεταμορφώθηκε σε όρος, στο οποίο κατοικούσαν οι Ερινύες, επειδή δολοφόνησε τον πατέρα του.	1409	59
Κουλούκωνας Όρος (ή Κουλούκουνας)	Μέτριου ύψους (1.100 μέτρα) οροσειρά της βόρειας Κρήτης στο νομό Ρεθύμνου.	1100	78
Κτενίας	Ένα από τα όρη που περιβάλλουν από τα ανατολικά το οροπέδιο της Τρίπολης και το χωρίζουν από την Αργολίδα. Μέγιστο ύψος 1.635 μέτρα.	1635	47
Κυλλήνη (ή Ζήρια)	Υψηλός ορεινός όγκος της Πελοποννήσου (2.376 μέτρα) στο νομό Κορινθίας. Περιβάλλεται από βαθιές λεκανοειδείς βυθίσες, όπως της Στυμφαλίας και του Φενεού. Καλύπτεται από αξιόλογη βλάστηση και στην υψηλότερη κορυφή του γεννήθηκε κατά τη μυθολογία ο θεός Ερμής.	2376	13
Λάκμος (ή Λάκμων ή Περιστερί)	Γυμνός, υψηλός (2.295 μέτρα) ορεινός όγκος της περιοχής του Μετσόβου, που αποτελούσε κάποτε σύνορο της Ελλάδας. Από μορφολογική-γεωγραφική άποψη αποτελεί το βορειότερο όρος της νότιας Πίνδου. Αποτελεί φραγμό για τις συγκοινωνίες και αναγκάζει το σημερινό δρόμο Τρικάλων-Μετσόβου να ανέβει σε ύψος 1.250 περίπου μέτρων στη διάβαση της Κατάρας. Νότια συνεχίζεται με τα Τζουμέρκα ή Αθαμανικά Όρη.	2295	16
Λευκά Όρη (ή Μαδάρες)	(Μαδάρες, επειδή είναι γυμνά, «μαδημένα»). Ένας από τους τρεις κύριους ορεινούς όγκους που διασχίζουν την Κρήτη από τη δύση ως την ανατολή. Η υψηλότερη κορυφή τους, οι Πάχνες (2.453 μέτρα) είναι το δεύτερο σε ύψος σημείο του κρητικού εδάφους μετά την κορυφή Τίμιος Σταυρός του Ψηλορείτη. Ο κύριος όγκος των	2453	10

	Λευκών Ορέων αναπτύσσεται στην περιοχή Σφακίων, αλλά οι προεκτάσεις τους φτάνουν ως το δυτικό άκρο της νήσου και εκτείνονται στο νομό Ρεθύμνου.		
Λύκαιο	Ορεινός όγκος της Πελοποννήσου, δυτικά της Μεγαλόπολης, με μέγιστο ύψος 1.419 μέτρα στην κορυφή Στεφάνι. Λέγεται ότι η ονομασία του προέρχεται από τον Λυκάονα, γιο του Πελασγού. Το εξαιρετικό φυσικό περιβάλλον του έγινε αιτία της ανέγερσης πολλών ιερών κατά την αρχαιότητα και το Λύκαιο έγινε περίφημο για τη λατρεία του λεγόμενου Λύκαιου Απόλλωνα.	1419	56
Λυκόδημο	Μικρού ύψους (957 μέτρα) ορεινός όγκος της Μεσσηνίας, που καλύπτει το νότιο τμήμα της χερσονήσου της. Ο κύριος όγκος του βρίσκεται βορειοανατολικά της Πύλου, αλλά οι προεκτάσεις του φτάνουν ως την Κορώνη.	957	85
Λύρκειο	Ένα από τα όρη που καλύπτουν από τα ανατολικά το οροπέδιο της Τρίπολης (μέγιστο ύψος 1.648 μέτρα). Υψώνεται μεταξύ Ολίγυρτου και Αρτεμισίου.	1648	45
Μαίναλο	Ορεινός όγκος βόρεια της Τρίπολης με μέγιστο ύψος 1.981 μέτρα. Κατά την αρχαία εποχή καλυπτόταν από πυκνή δασώδη βλάστηση και είχε πλούσια πανίδα, γι' αυτό θεωρήθηκε κατοικία των Δρυάδων και Μαινάδων, που ακολουθούσαν τον Διόνυσο.	1981	29
Μακρύνορος	Ορεινός όγκος που αναπτύσσεται από Β προς Ν κατά μήκος των ανατολικών παραλίων του Αμβρακικού Κόλπου.		
Μαυροβούνι	Ορεινός όγκος μικρού ύψους (1.054 μέτρα) της Θεσσαλίας, που ενώνει το Πήλιο με την Όσσα. Μεταξύ Όσσας και Μαυροβούνιου βρίσκεται η κοιλάδα της Αγιάς.	1054	80
Μενοίκιο	Ορεινός όγκος της ανατολικής Μακεδονίας, μέγιστου ύψους 1.963 μέτρων. Βόρεια συνδέεται με τον Όρβηλο των ελληνοβουλγαρικών συνόρων, ενώ από το νότιο άκρο του και μεταξύ αυτού και του Παγγαίου περνά ο δρόμος Σερρών-Δράμας.	1963	31
Μίνθη	Ορεινός όγκος της Πελοποννήσου μέγιστου ύψους 1.219 μέτρων. Ανήκει στο ευρύτερο ορεινό συγκρότημα που αναπτύσσεται δυτικά της Μεγαλόπολης και ο κύριος όγκος του βρίσκεται στο νομό Ηλείας. Η ονομασία του προέρχεται από την ομώνυμη νύμφη.	1219	66
Μιτσικέλι	Ορεινός όγκος της Ηπείρου, μέγιστου ύψους 1.810 μέτρων. Αναπτύσσεται βόρεια της λίμνης των Ιωαννίνων. Οι βόρειες προεκτάσεις του συνδέονται με την Τύμφη, ενώ παράλληλα με την ανατολική του πλευρά ρέει το Ζαγορίτικο ποτάμι, ένας από τους δύο κλάδους που σχηματίζουν τον Αραχθό.	1810	39
Ναρθάκι (ή Κασιδιάρης)	Μικρού ύψους (1.011 μέτρα) ορεινός όγκος νότια των Φαρσάλων.	1011	83
Όθρυς	Εκτεταμένο και πολύπλοκο στη διαμόρφωση ορεινό συγκρότημα, μέγιστου ύψους 1.726 μέτρων, που χωρίζει την ανατολική Στερεά Ελλάδα από τη Θεσσαλία. Αποτελούσε το όριο της Ελλάδας αμέσως μετά την Επανάσταση του 1821 και την απελευθέρωση. Είναι ο υδροκρίτης του θεσσαλικού Πηνειού και Σπερχειού ποταμού, δηλαδή καθορίζει ποια νερά θα καταλήξουν σε καθένα από τα δυο ρεύματα.	1726	43
Οίτη (ή Καταβόθρες)	Εκτεταμένος ορεινός όγκος της Στερεάς Ελλάδας, μέγιστου ύψους 2.152 μέτρων στην κορυφή Πύργος. Δυτικά του αναπτύσσονται τα Βαρδούσια και ανατολικά του το Καλλίδρομο. Το νοτιοανατολικό του τμήμα, το Ξεροβούνι της Πούλιανης, είναι ο τόπος όπου κατά τη μυθολογία ο Ηρακλής έπεσε στη φωτιά για ν' αποφύγει το μαρτύριο που του προκάλεσε ο χιτώνας του Νέσσου.	2152	21
Ολίγυρτος	Το υψηλότερο (1.935 μέτρα) από τα βουνά που περικλείουν από τα ανατολικά το οροπέδιο της Τρίπολης.	1935	33
Όλυμπος	Ο υψηλότερος ορεινός όγκος της Ελλάδας και ο δεύτερος σε ύψος ολόκληρης της Βαλκανικής Χερσονήσου μετά το Ρίλο της Βουλγαρίας. Έχει γενική κατεύθυνση άξονα ΒΔ-ΝΑ, βρίσκεται μεταξύ Θεσσαλίας και Μακεδονίας και συνδέεται με όλες τις εδαφικές εξάρσεις που σχηματίζουν το πολύπλοκο ανάγλυφο αυτής της περιοχής. Από τα βορειότερα Πιέρια χωρίζεται από τα στενά της Πέτρας και από τη νοτιότερη Όσσα από τη γνωστή για τη φυσική ομορφιά της κοιλάδα των Τεμπών, την οποία	2917	1

	διαρρέει ο Πηνειός. Η πεδιάδα μεταξύ Ολύμπου και ακτών του Αιγαίου (στην Πιερία) είναι τριγωνική με το στενότερο σημείο της στο νότο, στην περιοχή του Πλαταμώνα. Ο ορεινός όγκος του Ολύμπου μπορεί να χωριστεί σε δύο επιμέρους τμήματα, τον βόρειο ή Υψηλό και τον Κάτω Όλυμπο, που χωρίζονται από τις κοιλάδες Καρυάς και Ζιλιάνας. Ο πρώτος φτάνει σε ύψος 2.917 μέτρων, ενώ ο δεύτερος, που βρίσκεται ολόκληρος στη Θεσσαλία, δεν ξεπερνά τα 1.590 μέτρα. Το ύψος, ο όγκος και η γενική μορφολογία του Ολύμπου προκαλούν μεγάλη εντύπωση στον παρατηρητή, πράγμα που εξηγεί την ιερότητά του κατά την αρχαία εποχή.		
Όνεια (ή Όναιο όρος ή βουνά της Ξυλοκέριζας).	Μικρού ύψους βουνολοφώδης περιοχή νότια της Κορίνθου. Στο ανατολικό τους τμήμα βρίσκεται πηγή στη θέση Λουτρό Ελένης.		
Οξυά	Ορεινός όγκος της Στερεάς Ελλάδας μέγιστου ύψους 1.926 μέτρων μεταξύ Τυμφρηστού και Βαρδουσίων.	1926	35
Όρβηλος	Ορεινός όγκος μέγιστου ύψους 2.272 μέτρων στα ελληνοβουλγαρικά σύνορα. Νότια συνδέεται με το Μενοίκιο.	2272	17
Όρη Γούρας	Βόρεια προέκταση της Όθρυος (βλ.λ.).		
Όρη Λεκάνης	Ορεινός όγκος βορειοανατολικά της Καβάλας.		
Όρη Ναυπακτίας	Ευρεία ορεινή περιοχή μέγιστου ύψους 1.472 μέτρων, βόρεια της Ναυπάκτου, που χωρίζει τις ροές Εύηνου και Μόρνου.	1472	55
Όρη Παραμυθιάς (ή Κορύλα)	Ορεινός όγκος της Ηπείρου, ανατολικά της Παραμυθιάς, μέγιστου ύψους 1.658 μέτρων.	1658	44
Όρη Σητείας	Συνολική ονομασία μικρών ορεινών όγκων (Όρνο, Δάφνη, Καλά Πλάγια, Μώδι, Ρωμανάτι κ.ά.) του νομού Λασιθίου.		
Όσσα (ή Κίσσαβος)	Ορεινός όγκος της Θεσσαλίας, μέγιστου ύψους 1.978 μέτρων. Αναπτύσσεται παράλληλα προς τις ακτές του Αιγαίου και χωρίζεται από τον Κάτω Όλυμπο από την κοιλάδα των Τεμπών. Νότια συνδέεται με το Πήλιο μέσω του Μαυροβουνίου, αφού παρεμβληθεί η κοιλάδα της Αγιάς.	1978	30
Όχη (ή όρη της Καρύστου)	Ο νοτιότερος ορεινός όγκος της Εύβοιας, μέγιστου ύψους 1.398 μέτρων στην κορυφή Άγιος Ηλίας. Έχει ορυχεία μαρμάρου και εκτείνεται ως τα ακρωτήρια Καφηρέας και Γεραιστό.	1398	60
Πάικο	Ορεινός όγκος της κεντρικής Μακεδονίας δυτικά της Γουμένισσας, που χωρίζει το νομό Πέλλας από το νομό Κιλκίς. Μέγιστο ύψος 1.599 μέτρα.	1599	51
Πανατωλικό	Εκτεταμένος ορεινός όγκος της Στερεάς Ελλάδας μέγιστου ύψους 1.924 μέτρων στην κορυφή Κυρά-Βγέννα. Χωρίζει τη ροή του Αχελώου από τη ροή του Εύηνου και νότια καταλήγει στη λεκάνη της λίμνης Τριχωνίδας.	1924	36
Παναχαϊκό (ή Βοδιάς)	Ορεινός όγκος της Αχαΐας μέγιστου ύψους 1.926 μέτρων. Αναπτύσσεται ΝΑ της Πάτρας και χαρακτηρίζεται από βαθιές χαράδρες και κοιλάδες. Τροφοδοτεί αξιόλογους μικρούς ποταμούς της περιοχής, όπως τον Γλαύκο και τον Σελινούντα.	1926	34
Παντοκράτορας	Το υψηλότερο όρος της Κέρκυρας (906 μέτρα).	906	88
Παρνασσός (ή Λιάκουρα)	(Λιάκουρα από το αρχαίο Λυκώρεια). Υψηλός (2.457 μέτρα στην κορυφή Λικέρι) ορεινός όγκος της Στερεάς Ελλάδας, ανατολικά της Γκιώνας, με την οποία συνδέεται με τον επίσης υψηλό αυχένα της Άμπλιανης. Η συνολική μορφή του είναι αρκετά	2457	8

	συμμετρική (30x38 χιλιόμετρα περίπου), αλλά ο κατακόρυφος διαμελισμός του πολύπλοκος. Μερικές από τις κορυφές είναι καλυμμένες με αξιόλογα δάση ελάτου. Ο Παρνασσός είναι στενά δεμένος με την ελληνική μυθολογία και τη λατρεία του Απόλλωνα.		
Πάρνηθα (ή Οζάς).	Το υψηλότερο και πιο εκτεταμένο ορεινό σύστημα της Αττικής με μέγιστο ύψος 1.413 μέτρα στην κορυφή Καραμπόλα και διαστάσεις 30x13 ως 20 χιλιόμετρα. Δυτικά συνδέεται με τον Κιθαιρώνα μέσω του οροπεδίου των Σκούρτων, ενώ οι ανατολικές της προεκτάσεις (Μαυροβούνι) φτάνουν ως τις ακτές του νότιου Ευβοϊκού. Μεταξύ Πάρνηθας και Μαυροβουνίου σχηματίζεται χαμηλός αυχέννας από τον οποίο περνά η Εθνική Οδός Αθηνών-Λαμίας. Νοτιοανατολικά της Πάρνηθας εκτείνεται το Θριάσιο Πεδίο (Ασπρόπυργος, Ελευσίνα, Μαγούλα). Τα αρχαιολογικά ευρήματα δείχνουν ότι η Πάρνηθα ήταν τόπος λατρείας από τα πανάρχαια χρόνια.	1413	58
Πάρνωνας	Μεγάλου μήκους οροσειρά της Πελοποννήσου, μέγιστου ύψους 1.938 μέτρων στην κορυφή Μαλεβό (ή Ψάρι). Μπορεί να θεωρηθεί συνέχεια προς νότον των εδαφικών εξάρσεων μεταξύ Αρκαδίας και Αργολίδας, που ουσιαστικά απομονώνουν από τα δυτικά το οροπέδιο της Τρίπολης. Οι νότιες προεκτάσεις του Πάρνωνα διαμορφώνουν τη χερσόνησο του Μαλέα ως το άκρο του ομώνυμου ακρωτηρίου.	1938	32
Πατέρας	Ορεινός όγκος της Αττικής, μέγιστου ύψους 1.131 μέτρων, νότια του Κιθαιρώνα, με τον οποίο συνδέεται με το όρος Μακρύ.	1131	74
Πεντέλη (ή Πεντελικό)	(παλαιότερα Βριλησσός). Ορεινός όγκος της Αττικής, μέγιστου ύψους 1.109 μέτρων, που οφείλει την ονομασία του στον αρχαίο δήμο Πεντελή. Η κύρια μάζα του ξεκινά από την Εκάλη και το Καστρί και οι προεκτάσεις του φτάνουν ως τον Σταυρό και την Παλλήνη, διαμορφώνοντας ένα πολύπλοκο σύστημα κορυφών και αυχένων, που κάποτε (πριν από το 1995) ήταν πλούσιο σε δασική κάλυψη. Η Πεντέλη είναι διάσημη για το λευκό μάρμαρο που παράγει (παράγει και κυανούν κατώτερης ποιότητας).	1109	76
Πήλιο	Ορεινός όγκος της Θεσσαλίας μέγιστου ύψους 1.547 μέτρων. Βρίσκεται νότια της Όσσας με την οποία συνδέεται με το Μαυροβούνι. Η ανατολική πλευρά του, προς το Αιγαίο, είναι απόκρημη, ενώ η δυτική κατεβαίνει πολύ πιο ομαλά προς το εσωτερικό της Μαγνησίας και του Παγασητικού Κόλπου. Το Πήλιο είναι διάσημο για τα δάση οξιάς, δρυός και καστανιάς που το καλύπτουν, αλλά και γενικότερα για τη φυσική του ομορφιά. Οι αρχαίοι Έλληνες είχαν σε ιδιαίτερη εκτίμηση και την ποικιλία των φαρμακευτικών φυτών της γλωρίδας του, όπως φαίνεται από το μύθο του κενταύρου Χείρωνα.	1547	54
Πιέρια Όρη (ή Φλάμπουρο)	Ορεινός όγκος της Μακεδονίας μεταξύ των νομών Πιερίας και Κοζάνης, με μέγιστο ύψος 2.190 μέτρα. Ο άξονάς του έχει κατεύθυνση ΝΔ-ΒΑ. Το ΝΔ άκρο του συνδέεται με τον Τίταρο και μέσω αυτού με τα Καμβούνια, ενώ το ΒΑ άκρο του καταλήγει στην πεδιάδα Γιαννιτσών-Θεσσαλονίκης. Μεταξύ Πιερίων και Βερμίου ρέει ο Αλιάκμονας. Η βλάστηση στην ανατολική του πλευρά είναι πολύ πλουσιότερη απ' αυτή στη δυτική, επειδή δέχεται τους υγρούς ανέμους του Αιγαίου.	2190	19
Πίνδος Όρη	Μεγάλου μήκους και πλάτους οροσειρά, που διασχίζει το μέγιστο μέρος της ηπειρωτικής Ελλάδας με τη μορφή «ραχοκοκαλιάς». Στην πραγματικότητα δεν αποτελείται από μία, αλλά δυο-τρεις κορυφογραμμές που αναπτύσσονται παράλληλα σε μήκος 150 περίπου χιλιομέτρων καταλαμβάνοντας πλάτος 50 χιλιομέτρων περίπου. Επειδή το μέγιστο πλάτος της ηπειρωτικής Ελλάδας δεν ξεπερνά τα 230 χιλιόμετρα, η Πίνδος με τις πλάγιες προεκτάσεις της νευρώνει το μέγιστο μέρος της χώρας. Η οροσειρά μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελείται από δύο μάζες, τη βόρεια και τη νότια Πίνδο, που συνδέονται στην περιοχή Μετσόβου. Η βόρεια Πίνδος ξεκινά από τον Γράμμο των ελληνοαλβανικών συνόρων και η νότια από τον Λάκμο και συνεχίζεται με τα Αθαμανικά Όρη ή Τζουμέρκα. Από γεωλογική όμως άποψη και τα βουνά της Πελοποννήσου αποτελούν συνέχεια της Πίνδου. Με την παρουσία της, το μήκος και το πλάτος της η Πίνδος επηρεάζει : 1) Το κλίμα της Ελλάδας καθορίζοντας τις βροχοπτώσεις. 2) Τη ροή των υδάτων, αποτελώντας τον υδροκρίτη μεταξύ δυτικής και ανατολικής Ελλάδας. 3) Τις συγκοινωνίες, επειδή τα προσπελάσιμα σημεία μεταξύ των κλάδων της είναι		

	ελάχιστα.		
Ροδόπη Όρη	Ένας από τους παλαιότερους ορεινούς όγκους των Βαλκανίων, που αναπτύσσεται μεταξύ Ελλάδας και Βουλγαρίας. Το πιο ογκώδες και με μεγαλύτερο μέσο ύψος τμήμα της Ροδόπης βρίσκεται στη γειτονική χώρα, αλλά η υψηλότερες κορυφές Κούλα (1.827 μέτρα) και Παπίκιο βρίσκονται πάνω στα σύνορα. Το ανατολικό άκρο της Ροδόπης εκφυλίζεται σταδιακά στο ανατολικό τμήμα της Θράκης στα μικρού ύψους όρη Σάπκα και Καλλιθέα (1.044 και 945 μέτρα αντίστοιχα).	1827	37
Σαγιάς (ή βουνό της Μάνης)	Τοπική ονομασία των νότιων προεκτάσεων του Ταΰγετου, μέγιστου ύψους 1.214 μέτρων, που αναπτύσσονται κατά μήκος της χερσονήσου της Μάνης έως το Ταίναρο. Ο Σαγιάς λόγω της ασβεστολιθικής του σύστασης είναι ξερό βουνό, καθώς τα ύδατα των βροχών μέσω καρστικών υπόγειων σχηματισμών καταλήγουν αόρατα στη θάλασσα.	1214	68
Σάπκα	Ορεινός όγκος της Θράκης, μέγιστου ύψους 1.044 μέτρων. Αποτελεί νοτιοανατολική προέκταση της ανατολικής Ροδόπης.	1044	81
Σκολλίς (ή Σανταμέρι)	Μικρού ύψους (965 μέτρα) επιμήκης ορεινός όγκος της Αχαΐας, νοτιοδυτικά της Πάτρας, μεταξύ Παναχαϊκού και Ερύμανθου.	965	84
Σμόλικας	Μεγάλου ύψους (2.637 μέτρα στην κορυφή Κλέφτης) ορεινός όγκος της Ηπείρου, ανατολικά της Κόνιτσας. Ανήκει στο ευρύτερο ορεινό συγκρότημα της βόρειας Πίνδου και είναι το δεύτερο σε ύψος ελληνικό βουνό μετά τον Όλυμπο. Οι δυτικές του πλαγιές δέχονται άφθονες βροχές από τους υγρούς ανέμους του Ιονίου και σκεπάζονται από πυκνά δάση οξιάς και ελάτων.	2637	2
Στρατωνικό	Μικρού ύψους (913 μέτρα στην κορυφή Καστέλι) ορεινός όγκος της Χαλκιδικής.	913	87
Σύμβολο	Μικρού ύψους (667 μέτρα) βουνολοφώδης όγκος της Μακεδονίας, νοτιοανατολικά του Παγγαίου. Μεταξύ αυτού και του Παγγαίου διέρχεται η Εθνική Οδός Θεσσαλονίκης-Καβάλας.	667	91
Ταΰγετος	Μεγαλοπρεπής ορεινός όγκος της Πελοποννήσου μεταξύ των νομών Μεσσηνίας και Λακωνίας, μέγιστου ύψους 2.407 μέτρων στην κορυφή Προφήτης Ηλίας. Κατά τη βυζαντινή εποχή ονομαζόταν και Πενταδάκτυλος λόγω των πέντε υψηλότερων κορυφών του και Μακρόν όρος λόγω του σχήματός του. Οι ανατολικές πλαγιές του κατέρχονται απότομα προς τη Λακωνία, ενώ οι δυτικές ομαλότερα προς τη Μεσσηνία, σχηματίζοντας το ενδιάμεσο οροπέδιο-πλατώμα της Αλαγονίας.	2407	12
Τετράζιο	Ένας από τους ορεινούς όγκους που κλείνουν από τα δυτικά τη λεκάνη της Μεγαλόπολης. Μέγιστο ύψος 1.389 μέτρα.	1389	61
Τίταρος	Ορεινός όγκος μέγιστου ύψους 1.379 μέτρων στα σύνορα ανατολικής Θεσσαλίας και Μακεδονίας. Βορειοανατολικά συνδέεται με τα Πιέρια και νοτιοδυτικά με τα Καμβούνια. Μεταξύ Καμβουνίων και Τίταρου βρίσκονται τα στενά του Σαρανταπόρου, από τα οποία περνά ο δρόμος Ελασσόνας-Κοζάνης.	1379	62
Τόμαρος	Ορεινός όγκος της Ηπείρου, μέγιστου ύψους 1.816 μέτρων νοτιοδυτικά των Ιωαννίνων.	1816	38
Τσαμαντά Όρη	Ορεινός όγκος της Ηπείρου μεταξύ των ροών Δρίνου και Θύαμη.		
Τύμφη (ή Γκαμήλα)	Μεγάλου ύψους (2.497 μέτρα) ορεινός όγκος της Ηπείρου νότια της Κόνιτσας. Η ασβεστολιθική του υφή δεν του επιτρέπει να συγκρατήσει αρκετή υγρασία για να διατηρήσει δάση. Στη νοτιοδυτική του πλευρά αναπτύσσεται το περίφημο φαράγγι του Βίκου, που διαρρέεται από τον Βοϊδομάτη.	2497	6

Τυμφρηστός (ή Βελούχι)	Υψηλός (2.315 μέτρα στην κορυφή Βελούχι) ορεινός όγκος της Στερεάς Ελλάδας, βόρεια του Καρπενησίου. Ανήκει στο ευρύτερο ορεινό συγκρότημα της νότιας Πίνδου και διαμορφώνει το ανάγλυφο του κεντρικού τμήματος του νομού Ευρυτανίας. Νοτιοανατολικά συνδέεται με τα Βαρδούσια μέσω του όρους Οξιά.	2315	15
Υμηττός	Ορεινός όγκος της Αττικής, μέγιστου ύψους 1.026 μέτρων. Οι βόρειες άκρες του ξεκινούν από την περιοχή του Σταυρού και οι νότιες εκτείνονται έως τη Βουλιαγμένη-Βάρκιζα.	1026	82
Υψάρι	Ο κύριος ορεινός όγκος της Θάσου μέγιστου ύψους 1.129 μέτρων.	1129	75
Φαλακρό Όρος	Ορεινός όγκος του νομού Δράμας, μέγιστου ύψους 2.111 μέτρων στην κορυφή Χιονότρυπα.	2111	25
Φεγγάρι	Ο κύριος ορεινός όγκος της Σαμοθράκης, μέγιστου ύψους 1.802 μέτρων.	1802	40
Φολόη	Ορεινή περιοχή (μάλλον οροπέδιο παρά όρος) στο βορειοανατολικό τμήμα του νομού Ηλείας. Μορφολογικά συνδέεται με το ευρύτερο ορεινό συγκρότημα του Ερύμανθου.		
Φυλλήιο	Μικρού ύψους βουνολοφώδης όγκος μεταξύ Φαρσάλων και Λάρισας.		
Χαλκοδόνιο	Μικρού ύψους (756 μέτρα) βουνολοφώδης όγκος μεταξύ των νομών Λάρισας και Μαγνησίας. Ανατολικά εκτείνεται ως το Βελεστίνο και δυτικά συνδέεται με το Φυλλήιο όρος.	756	90
Χάσια Όρη	Ευρεία ορεινή περιοχή μεταξύ Θεσσαλίας (νομός Τρικάλων) και Μακεδονίας με μέγιστο ύψος 1.564 μέτρα. Συνδέεται άμεσα με το ορεινό συγκρότημα της νότιας Πίνδου.	1564	53
Χλωμό	Μέτριου ύψους (1.080 μέτρα) ορεινός όγκος της ανατολικής Στερεάς.	1080	79
Χολομώντας (ή Υψίζωνος)	Ορεινός όγκος του νομού Χαλκιδικής μέγιστου ύψους 1.164 μέτρων.	1164	73
Χορτιάτης	Ορεινός όγκος μέγιστου ύψους 1.201 μέτρων στη κορυφή Κισσός, μεταξύ των νομών Θεσσαλονίκης και Χαλκιδικής.	1201	69